

kom frem som Regeringsforslag her paa Rigsdagen, og blev tagen under alvorlig Debat, da var det ganske naturligt, at Befolkningen i sin Almindelighed knyttede meget større Forventninger til en Skattereform end egentlig berettiget, og da Landbruget desuden paa den Tid stod under meget daarlige og trykkende Kaar, var det naturligt, at ikke faa fik den Opfattelse, at man gennem en Skattereform maaske kunde komme til en bedre økonomisk Tilstand for Landbruget. Det er forstaaeligt, om Skattelovene kunde opfattes saaledes og fremkalde en noget større Begejstring end maaske strengt berettiget, og det er lige saa naturligt, efter at vi nu have arbejdet paa disse Skattelove i 7 Aar, at den almindelige Betragtning ude i Befolkningen er bleven mere rolig og nøgtern. Kritikken er kommen til Orde over for de enkelte Bestemmelser i Forslagene. Det er ikke underligt, det er ganske naturligt, men at dette er Tilfældet, betyder jo ikke, at Befolkningen ikke nu ønsker denne Skattereform gennemført, eller at den ikke vilde være glad ved at faa Skattereformen gennemført. — paa ingen mulig Maade. Jeg er fuldkommen overbevist om, at naar Skattereformen i Dag eller i Morgen kommer til at foreligge paa dette Tings Bord som en fuldbyrdet Kendsgerning, saa at den kun venter paa Kongens, Statsraadets Stadfæstelse, er der ikke Tvivl om, at det vil blive hilst med stor Glæde ude i Befolkningen. Jeg lykønsker derfor den høje Regering og Flertallet i dette Ting til Gennemførelsen af denne virkelig store og indgribende Reform som den første virkelig store Frugt af Systemskiftet.

Derfor er det mig en Glæde at tale her ved Skattelovens 3die Behandling. Naar jeg siger dette, skylder jeg dog at tilføje, at det ikke er og aldrig har været min Opfattelse, at denne Skattereform, som her foreligger, i alle Henseender er fuldkommen, at der ikke skulde være et eller andet Punkt, som kunde trænge til i Fremtiden at ændres og forbedres. Man naar jo sjældent eller aldrig noget fuldkomment, og naar der er Tale om en saa vældig stor og indgribende Reform som denne, der har beskæftiget os i saa lange Tider, skulde det være underligt, om der ikke paa et eller andet Punkt kunde trænges til fremtidige Rettelser, og om ikke Erfaringen kunde vise det nødvendigt, at der blev foretaget Ændringer her og der. Men som Helhed betragtet tror jeg, at vi nu ere naaede til en god Afslutning med Hensyn til Skattelovene, og at der fore-

ligger her et Grundlag, som har Udviklingsmuligheder for Fremtiden, og som vi kunne bygge videre paa, uden at det kommer til at støde an mod forældede Skattebestemmelser hverken her eller der. Ud fra den Betragtning, at det er lykkeligt, at vi komme til en Ende med Skattelovsbehandlingen, og at det er en virkelig stor Reform, vi gennemføre, stor ikke alene paa Grund af de Omraader, den spænder over, men stor ifølge sit Indhold, og ud fra den Betragtning, at den efter min Opfattelse hviler paa et godt og retfærdigt Grundlag i det hele taget og tager rimeligt og retfærdigt Hensyn til alle Sider, kan jeg ikke andet end med stor Tilfredshed anbefale Tinget at stemme for de foreliggende Forslag.

Borgbjerg: De foreliggende Skattelove, der nu ere paa Falderebet og skulle endelig vedtages, danne en Enhed. Forslaget om alle de gamle direkte Statsskatters Ophævelse er endogsaa formelt koblet sammen med Forslaget om Indkomst- og Formueskat, og den kommunale Skattelov har begge disse Love til Forudsætning. Det er altsaa umuligt for os Socialister at tilkendegive Tilslutning til Princippet om Formue- og Indkomstskat og samtidig tage Afstand fra de ny Skatters Anvendelse i det foreliggende Forslag. Det lader sig ikke gøre at stemme for den mellemkommunale Beskatning og Skat paa Aktieselskaber, men mod de kommunale Skattevedtægter, man maa tage det ene med det andet eller afvise det hele.

Kærnen i dette Lovkompleks er, efter vor Mening, dette, at der indføres en ny Statsskat, Indkomstskatten paa 6 Mill. Kr., som rammer alle Medborgere, hvis Indtægter overstige 600 Kr. paa Landet, 700 i Købstæderne og 800 i Kjøbenhavn, eller, hvis den paagældende har et Barn, henholdsvis 670, 780 og 900 Kr., eller hvis der er to Børn, henholdsvis 740, 870 og 1,000 Kr. Denne ny, store Skat paa samtlige Statsborgere anvendes ikke demokratisk, det vil sige i samtlige Statsborgeres Interesse, den bruges ikke til en Toldreform, hvorved den store Befolkning kunde faa Erstatning gennem Nedgangen i de vældigt stigende indirekte Skatter, der i sidste Finansaar for Toldens Vedkommende har udgjort 45 Mill. Kr., og som hviler med det største Tryk paa den ubemidlede Del af Befolkningen. Den tjener heller ikke til Fyldestgørelse af Statsformaal; Staten bliver ikke bedre, men ringere stillet end før denne Skattere-